

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 février 2005

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 505 du Code pénal et
l'article 35 du Code d'instruction criminelle
à propos de la confiscation applicable
en cas de recèlement**

(déposée par MM. Éric Massin,
Alain Courtois et Walter Muls)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	8
4. Annexe	10

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 februari 2005

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 505 van het
Strafwetboek en van artikel 35 van
het Wetboek van strafvordering in verband
met de in geval van heling toepasselijke
verbeurdverklaring**

(ingediend door de heren Éric Massin,
Alain Courtois en Walter Muls)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	8
4. Bijlage	10

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
<i>DOC 51 0000/000</i> :	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	<i>DOC 51 0000/000</i> :	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
<i>QRVA</i> :	Questions et Réponses écrites	<i>QRVA</i> :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
<i>CRIV</i> :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	<i>CRIV</i> :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
<i>CRABV</i> :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	<i>CRABV</i> :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
<i>CRIV</i> :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	<i>CRIV</i> :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
<i>PLEN</i> :	Séance plénière	<i>PLEN</i> :	Plenum
<i>COM</i> :	Réunion de commission	<i>COM</i> :	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
 Commandes :
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi s'inscrit dans le cadre du renforcement du dispositif légal préventif du blanchiment d'argent.

L'auteur propose à cet effet de modifier l'article 505, alinéa 1er, 2°, du Code pénal afin d'éviter toute controverse quant au fait que la personne qui entre en possession à l'étranger du produit d'une infraction et qui le blanchit en Belgique est bien punissable dans notre pays.

Il propose également de ne plus faire de distinction entre les trois infractions de blanchiment visées à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° et que l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2° ne soit plus applicable aux avantages patrimoniaux retirés de certaines infractions fiscales dans le chef d'autres personnes que les auteurs, coauteurs ou complices de ces infractions.

En outre, il propose de confirmer que la confiscation doit être prononcée à l'égard de tous les auteurs, coauteurs et complices du blanchiment, le cas échéant par équivalent, si les avoirs blanchis ne sont plus dans le patrimoine du condamné, en octroyant cependant au juge la faculté de réduire le montant de la confiscation.

Enfin, il s'agit d'étendre la possibilité de saisie prévue à l'article 35 du Code d'instruction criminelle.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel past in het raam van de aanscherping van de preventieve anti-witwasmaatregelen.

Daartoe stelt de indiener voor artikel 505, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek te wijzigen zodat geen enkele twijfel meer kan rijzen rond het feit dat het witwassen in ons land, van in het buitenland uit een misdrijf verkregen geld, wel degelijk strafbaar is in België.

Tevens stelt hij voor geen onderscheid meer te maken tussen de drie, in artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, bedoelde witwasdelicten en voorts het in artikel 505, eerste lid, 2°, bedoelde misdrijf niet langer van toepassing te laten zijn op de vermogensvoordelen die uit bepaalde fiscale delicten werden verkregen door personen die niet eveneens daders, mededaders of medeplichtigen van die delicten zijn.

Bovendien stelt de indiener voor ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van de witwasoperatie de verbeurdverklaring of in voorkomend geval de verbeurdverklaring van een overeenstemmend bedrag uit te spreken als men de witgewassen tegoeden niet meer in het vermogen van de veroordeelde kan aantreffen, met dien verstande evenwel dat het de rechter toegestaan moet zijn het bedrag van de verbeurdverklaring te verminderen.

Ten slotte ligt het in de bedoeling de mogelijkheid tot inbeslagneming waarin in artikel 35 van het Wetboek van strafvordering voorziet, uit te breiden.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Parallèlement au renforcement du dispositif préventif anti-blanchiment par la loi du 12 janvier 2004 modifiant notamment la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, l'auteur estime nécessaire de revoir l'article 505 du Code pénal, qui érige le blanchiment en infraction pénale. Il s'agit d'en préciser la portée, dans un souci d'efficacité et de sécurité juridique, en conformité avec les obligations internationales de la Belgique en cette matière. Il y a lieu également de combler une lacune en matière de saisies pénales.

Ainsi que l'indique l'exposé des motifs de la loi du 7 avril 1995¹ l'infraction de blanchiment peut avoir un caractère continué. Afin d'éviter toute controverse à cet égard, il est proposé de modifier le texte de l'article 505, alinéa 1er, 2°. Il est, en effet, essentiel que la personne qui entre en possession, à l'étranger, du produit d'une infraction et qui le blanchit en Belgique soit punissable dans notre pays. L'ensemble du texte néerlandais de l'alinéa 1er est, par ailleurs, reformulé au présent, dans un souci de cohérence avec le 1° de cet alinéa.

Actuellement, seules les infractions de blanchiment visées aux 3° et 4° de l'article 505 sont punissables dans le chef de l'auteur de l'infraction à l'origine des biens ou des avoirs blanchis à l'inverse de l'infraction visée au 2° de cet article (recel élargi). Ainsi qu'il ressort d'un arrêt de la Cour de cassation du 8 mai 2002², cette situation peut conduire à une importante lacune dans la répression lorsque l'auteur de l'infraction de base, commise à l'étranger, vient blanchir le produit de celle-ci en Belgique. Il est donc proposé de ne plus faire de distinction à cet égard entre les trois infractions de blanchiment visées à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°. Il va toutefois de soi que la simple possession ou garde en Belgique, par l'auteur de l'infraction de base commise en Belgique, des avantages patrimoniaux tirés de cette infraction, ne pourrait être considérée comme constitutive du délit de blanchiment.

¹ Doc. parl., Sénat, 1994-1995, n°1323/1, p. 11.

² RG P.02.0021.F

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De preventieve anti-witwasmaatregelen werd aangescherpt door de wet van 12 januari 2004 tot wijziging van onder meer de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld. Gelijklopend daarmee behoort volgens de indiener artikel 505 van het Strafwetboek, dat witwaspraktijken strafrechtelijk strafbaar stelt, te worden herzien. Met het oog op meer efficiëntie en een sluitender rechtszekerheid, moet de draagwijdte ervan nader worden gepreciseerd om het artikel te doen sporen met de internationale verplichtingen die België terzake moet nakomen. Het is ook zaak een bestaande leemte op het stuk van de strafrechtelijke inbeslagnemingen weg te werken.

Blijkens de memorie van toelichting bij de wet van 7 april 1995¹, kan het witwasdelict een voortdurend karakter hebben. Teneinde iedere discussie op dat punt te voorkomen, wordt voorgesteld de tekst van artikel 505, eerste lid, 2°, te wijzigen. Het is immers van essentieel belang dat iemand die in het buitenland in het bezit komt van de opbrengst van een misdrijf, en dat geld vervolgens in België witwast, daarvoor in ons land strafbaar moet zijn. Dit wetsvoorstel voorziet voorts in een nieuwe redactie van de gehele Nederlandse tekst van het eerste lid, met het oog op de coherentie ervan met artikel 505, eerste lid, 1°.

In tegenstelling tot het misdrijf bedoeld in artikel 505, 2°, (verruimde heling), zijn momenteel alleen de in artikel 505, 3° en 4°, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven strafrechtelijk strafbaar voor de auteur van het misdrijf dat aan de basis van de witgewassen goederen of tegoeden ligt. Blijkens een recent, door het Hof van Cassatie op 8 mei 2002² gewezen arrest, kan die situatie leiden tot een aanzienlijke leemte bij de bestraffing van dat misdrijf wanneer de auteur van het oorspronkelijke – in het buitenland gepleegde – misdrijf, de opbrengst daarvan in België komt witwassen. Vandaar dan ook het voorstel om in dat verband niet langer enig onderscheid te maken tussen de drie misdrijven van witwassen, bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, van het Strafwetboek. Het spreekt evenwel voor zich dat het loutere bezit of de loutere bewaring in België, door de auteur van het oorspronkelijke – in België gepleegde – misdrijf, van de vermogensvoordelen die voormeld misdrijf heeft opgeleverd, niet kan worden aangemerkt als deel uitmakend van het witwasdelict.

¹ Gedr. St., Senaat, 1994-1995, nr. 1323/1, blz 11.

² AR P.02.0021.F

Il est également proposé que le simple recel élargi que constitue l'infraction de blanchiment visée au 2° de l'article 505, alinéa 1er, du Code pénal ne soit plus applicable aux avantages patrimoniaux tirés de certaines infractions fiscales, dans le chef de personnes autres que les auteurs, coauteurs ou complices de ces infractions fiscales. Il s'agit des infractions aux dispositions des codes fiscaux et de leurs arrêtés d'exécution, à l'exception toutefois des faux en écritures visés aux articles 206*bis* du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, 133*bis* du Code des droits de succession, 66*bis* du Code des droits de timbre, 450 du Code des impôts sur les revenus 1992, 73*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée et 207*bis* du Code des taxes assimilées au timbre, en vue de commettre toute infraction fiscale quelconque ainsi que de l'usage de tels faux. En effet, l'existence de faux en écritures confère à la fraude fiscale un caractère de gravité qui empêche qu'il soit dérogé à l'application de l'article 505, 2°, à l'égard de quiconque possède ou gère des fonds tout en sachant qu'ils proviennent d'une telle fraude.

Les infractions en matière de douanes et accises ne sont pas non plus concernées par la disposition en projet.

Il est ainsi mis fin, dans ces limites bien précises, à la distinction entre le délit pénal de blanchiment et la notion de blanchiment au sens de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme qui ne vise que la fraude fiscale grave et organisée, qui impose aux organismes et personnes qu'elle vise un devoir de vigilance et de déclaration des opérations suspectes à la Cellule de traitement des informations financières.

En revanche, les deux autres infractions de blanchiment (505, alinéa 1er, 3° et 4°) restent pleinement applicables à l'égard de toute personne, auteur de l'infraction de base ou tiers, même s'il s'agit d'une infraction fiscale. En outre, les dispositions du Code pénal relatives à la confiscation des avantages patrimoniaux dans le chef de l'auteur de l'infraction de base ne sont pas modifiées (articles 42, 3°, 43*bis*, 43*ter* et 43*quater* du Code pénal). Ainsi que l'a rappelé la Cour de cassa-

Tevens wordt voorgesteld de eenvoudige verruimde heling die het in artikel 505, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek bedoelde misdrijf van witwassen vormt, niet langer van toepassing te laten zijn op die vermogensvoordelen die bepaalde fiscale delicten hebben opgeleverd aan personen die niet eveneens de daders, mededaders of medeplichtigen van die fiscale delicten zijn. Daarbij gaat het om schendingen van de bepalingen van de belastingwetten en van de uitvoeringsbesluiten daarvan, met uitzondering evenwel van de valsheid in geschriften, bedoeld in artikel 206*bis* van Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, artikel 133*bis* van het Wetboek der successierechten, artikel 66*bis* het Wetboek der zegelrechten, artikel 450 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, artikel 73*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en artikel 207*bis* van het Wetboek van met het zegel gelijkgestelde taksen, met het oogmerk om het even welk fiscaal delict te plegen alsmede de aanwending van soortgelijke valse geschriften. Door de valsheid in geschriften krijgt de belastingfraude immers een dermate zwaarwichtig karakter dat enige afwijking onmogelijk wordt van de toepassing van artikel 505, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek, ten aanzien van eenieder die fondsen bezit of beheert in de wetenschap dat ze van een soortgelijke fraude afkomstig zijn.

Ook de misdrijven inzake douane en accijnzen vallen buiten de toepassingsfeer van de voorgestelde bepaling.

Zo wordt, binnen duidelijk afgebakende grenzen, een einde gemaakt aan het onderscheid tussen het strafrechtelijk strafbare misdrijf van witwassen en het begrip witwassen, bedoeld in de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, die alleen betrekking heeft op ernstige en georganiseerde belastingfraude en waarbij voor de personen en organen waarop ze toepasselijk is, bij verdachte verrichtingen een waakzaamheidsplicht alsmede een plicht tot aangifte bij de Cel voor financiële informatieverwerking geldt.

De beide andere – in artikel 505, eerste lid, 3° en 4°, van het Strafwetboek – bedoelde misdrijven van witwassen blijven daarentegen onverkort toepasselijk op iedere persoon, pleger van het oorspronkelijk misdrijf dan wel een derde, ook al betreft het een fiscaal delict. Bovendien wordt geen enkele wijziging aangebracht in de bepalingen van het Strafwetboek die betrekking hebben op de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen (artikel 42, 3°, de artikelen 43*bis*,

tion dans un arrêt du 22 octobre 2003,³ cette peine s'applique aussi aux avantages patrimoniaux tirés de toute infraction fiscale.

Dans un arrêt du 21 octobre 2003⁴, la Cour de cassation a décidé que l'article 505, alinéa 3, du Code pénal a pour conséquence que les choses visées à l'article 505, alinéa 1er, 2°, du même Code doivent être confisquées même si elles ne se retrouvent pas dans le patrimoine du condamné et que rien n'empêche que les auteurs de l'infraction de blanchiment ayant pour objet un avantage patrimonial déterminé, soient tous condamnés à la confiscation de celui-ci.

Toutefois, dans un arrêt du 14 janvier 2004,⁵ la Cour de cassation a estimé que cette confiscation n'était pas une peine car elle n'emporte aucune atteinte au patrimoine du blanchisseur qui s'est contenté de les gérer pour le compte d'un tiers avant de les lui remettre. La Cour en déduit que le juge peut confisquer l'objet du délit de blanchiment là où il se trouve et non dans le chef de la personne condamnée du chef de cette infraction et qu'il n'est pas tenu de confisquer cet objet à charge de chacune des personnes qui l'auront successivement possédé, gardé ou géré.

Face à cette contradiction dans la jurisprudence, nous estimons qu'il appartient au législateur de préciser la portée de l'alinéa 3 de l'article de 505 du Code pénal⁶. En outre, afin d'améliorer l'efficacité de la répression du volet financier de la grande criminalité, les auteurs proposent de se rallier à l'interprétation donnée à cette disposition par l'arrêt du 21 octobre 2003. Il est donc proposé de confirmer que cette confiscation, qui est une véritable peine, doit être prononcée à l'égard de tous les auteurs, coauteurs et complices du délit de blanchiment et qu'elle doit être ordonnée par équivalent si les avoirs blanchis ne se retrouvent plus dans le patrimoine du condamné. Toutefois, afin d'éviter le caractère disproportionné auquel pourrait conduire l'application de ce principe, l'article en projet s'inspire du libellé de l'article 43^{quater}, § 3, alinéa 4, du Code pé-

43ter et 43^{quater} van het Strafwetboek) ten aanzien van de auteur van het oorspronkelijk misdrijf. Zoals ook het Hof van Cassatie in een arrest van 22 oktober 2003,³ heeft gesteld, is die straf tevens toepasselijk op de vermogensvoordelen die uit om het even welk fiscaal delict werden verkregen.

In een arrest van 21 oktober 2003⁴, besliste het Hof van Cassatie dat artikel 505, derde lid, van het Strafwetboek tot gevolg heeft dat de in artikel 505, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek bedoelde zaken verbeurd verklaard moeten worden, ook al bevinden ze zich niet in het vermogen de veroordeelde en dat niets eraan in de weg staat de daders die samen een witwasdelict hebben gepleegd met het oog op de verwerving van een bepaald vermogensvoordeel, allen tot de verbeurdverklaring ervan worden veroordeeld.

In een arrest van 14 januari 2004⁵ oordeelde het Hof evenwel dat die verbeurdverklaring ten aanzien van de witwasser niet de aard van een straf kan hebben, aangezien die verbeurdverklaring het vermogen niet aantast van de veroordeelde die deze fondsen alleen beheerde voor rekening van een derde alvorens ze hem terug te geven. Het Hof concludeert daaruit dat de rechter het voorwerp van het witwasdelict verbeurd kan verklaren daar waar het zich bevindt en niet ten aanzien van de voor dat misdrijf veroordeelde persoon, en dat de rechter voorts niet verplicht is dat voorwerp verbeurd te verklaren ten laste van elke persoon die het opeenvolgend in zijn bezit heeft gehad, bewaard of beheerd.

Gelet op die tegenstrijdigheid op het vlak van de rechtspraak, zijn wij van mening dat het de wetgever toekomt de draagwijdte van artikel 505, derde lid, van het Strafwetboek nader te omschrijven⁶. Teneinde bovendien tot een meer accurate bestraffing van het financiële onderdeel van de grote criminaliteit te komen, suggereert de indiener zich achter de interpretatie te scharen die het arrest van 21 oktober 2003 aan die bepaling verleent. Hij stelt dan ook voor duidelijk te bepalen dat die verbeurdverklaring – die als een echte straf geldt – ten aanzien van alle daders, mededaders en medeplichtigen van het witwasdelict moet worden uitgesproken en dat die verbeurdverklaring ten belope van een gelijkwaardig bedrag moet worden gelast zomen de witgewassen tegoeden niet meer in het vermogen van de veroordeelde aantreft. Teneinde evenwel

³ RG P.03.1022.F

⁴ RG P.03.0757.N,

⁵ RG P.03.1185.F

⁶ En ce sens voir Question parlementaire de M. Éric Massin à la vice première et ministre de la justice sur la confiscation spéciale, du 22 mars 2004, CRIV 51, 204, p10.

³ AR P.03.1022.F

⁴ AR P.03.0757.N

⁵ AR P.03.1185.F

⁶ Zie in dat verband de op 22 maart 2004 door de heer Éric Massin aan de vice-eerste minister en minister van Justitie gestelde vraag (nr. 2195) over «de bijzondere verbeurdverklaring» (CRIV 51 COM 204, blz. 18).

nal en prévoyant que lorsque le juge applique cette peine, il peut réduire le montant confisqué en vue de ne pas soumettre le condamné à une charge qui grèverait trop lourdement son patrimoine au regard de l'étendue de celui-ci et de l'infraction commise. En outre, comme le précise l'arrêt du 21 octobre 2003 et dans un souci d'équité, il va de soi que l'exécution de l'ensemble des confiscations prononcées dans le chef de chacun des auteurs de l'infraction de blanchiment ne saurait, en aucun cas, excéder les limites de l'avantage tiré de l'infraction de base dont il est tiré. Le régime applicable au délit de recel, visé à l'article 505, alinéa 1er, 1°, du Code pénal, n'est pas modifié par la présente proposition.

Il est toutefois précisé que la confiscation de l'objet de cette infraction est aussi une peine, qui doit, en conséquence, être prononcée dans le chef du condamné et non de manière abstraite.

Enfin, la loi du 19 décembre 2002 portant extension des possibilités de saisie et de confiscation, en insérant un article 35ter dans le Code d'instruction criminelle, a permis la saisie par équivalent de l'avantage patrimonial supplémentaire au sens de l'article 43^{quater}, § 2, du Code pénal lorsque les choses qui matérialisent cet avantage ne peuvent pas ou ne peuvent plus être retrouvées en tant que telles dans le patrimoine de la personne soupçonnée. Elle a omis, en revanche, de permettre la saisie directe de ces avantages lorsque ces choses figurent encore dans le patrimoine de la personne soupçonnée. Cette situation est paradoxale, puisque la saisie par équivalent n'a qu'un caractère subsidiaire. Il importe donc de combler cette lacune.

Éric MASSIN (PS)
Alain COURTOIS (MR)
Walter MULS (sp.a-spirit)

een buitensporige bestraffing te voorkomen die in wanverhouding tot de gepleegde feiten zou staan – een situatie waartoe de toepassing van dat beginsel zou kunnen leiden –, is de redactie van het voorgestelde artikel ingegeven door de formulering van artikel 43^{quater}, § 3, vierde lid, van het Strafwetboek. Zo bepaalt het artikel dat de rechter, bij een soortgelijke straf-toepassing, het verbeurd verklaarde bedrag kan verminderen teneinde de veroordeelde niet te onderwerpen aan een straf die zijn vermogen al te zeer zou doen slinken, als men verhoudingsgewijs rekening houdt met de omvang van dat vermogen en met het gepleegde misdrijf. Gelet op het in deze na te streven billijkheidsprincipe spreekt het bovendien voor zich dat – zoals ook voormeld arrest van 21 oktober 2003 preciseert – de tenuitvoerlegging van het geheel van de verbeurdverklaringen die werden uitgesproken ten aanzien van elk van de daders van het witwasdelict, de omvang van het voordeel dat het oorspronkelijke misdrijf opleverde, nooit kan overschrijden. Zo brengt dit voorstel geen enkele wijziging aan in de regeling die toepasselijk is op het in artikel 505, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek bedoelde misdrijf van heling.

Het wetsvoorstel preciseert wel dat de verbeurdverklaring van het voorwerp van dat misdrijf eveneens als een straf moet worden aangemerkt die dan ook ten aanzien van de veroordeelde in plaats van *in abstracto* behoort te worden uitgesproken.

Ten slotte heeft de wet van 19 december 2002 tot uitbreiding van de mogelijkheden tot inbeslagneming en verbeurdverklaring in strafzaken, door de invoeging van een artikel 35ter in het Strafwetboek, de inbeslagneming van een overeenstemmend bedrag mogelijk gemaakt van het extra vermogensvoordeel bedoeld in artikel 43^{quater} van het Strafwetboek wanneer de zaken die dat voordeel *materialiter* vertegenwoordigen, niet of niet meer als zodanig in het vermogen van de verdachte kunnen worden aangetroffen. Voormelde wet heeft evenwel nagelaten de onmiddellijke inbeslagneming mogelijk te maken wanneer die zaken nog wél in het vermogen van de verdachte kunnen worden aangetroffen. Zo komt men tot een paradoxale situatie, aangezien het beslag van een overeenstemmend bedrag slechts in bijkomende orde wordt toegepast. Die leemte moet dus worden weggewerkt.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 505 du Code pénal, remplacé par la loi du 7 avril 1995 et modifié par la loi du 26 juin 2000, sont apportées les modifications suivantes:

1. dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, 2°, les mots «*hebben gekocht, in ruil of om niet hebben ontvangen, in bezit, bewaring of beheer hebben genomen*» sont remplacés par les mots «*kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren*».

2. dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, 3°, les mots «*omgezet of overgedragen hebben*» sont remplacés par les mots «*omzetten of overdragen*»;

3. dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, 4°, les mots «*verheeld of verhuld*» sont remplacés par les mots «*verhelen of verhullen*».

4. à l'alinéa 2, les termes «3° et 4°» sont remplacés par les termes «2°, 3° et 4°»;

5. un alinéa nouveau rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

«Sauf à l'égard de l'auteur, du coauteur ou du complice de l'infraction d'où proviennent les choses visées à l'article 42, 3°, l'infraction visée au 2° du présent article n'est pas applicable aux choses visées à l'article 42, 3°, tirées des infractions visées aux articles 206 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, 133 du Code des droits de succession, 66 du Code des droits de timbre, 449 du Code des impôts sur les revenus 1992, 73 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée et 207 du Code des taxes assimilées au timbre.»;

6. à l'alinéa 3 qui devient l'alinéa 4, les mots «aux 1°, 2°, 3° et 4°» sont remplacés par les mots «au 1°», les mots «des infractions couvertes par ces dispositions» sont remplacés par les mots «de l'infraction cou-

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In het bij de wet van 7 april 1995 vervangen en bij de wet van 26 juni 2000 gewijzigde artikel 505 van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. het eerste lid, 2°, wordt vervangen door het volgende lid: «zij die zaken kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren ofschoon zij de oorsprong ervan kennen of moesten kennen»;

2. in het eerste lid, 3°, worden de woorden «omgezet of overgedragen hebben» vervangen door de woorden «omzetten of overdragen»;

3. het eerste lid, 4°, wordt vervangen door het volgende lid: «zij die de aard, oorsprong, vindplaats, vreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken verhelen of verhullen, ofschoon zij de oorsprong ervan kenden of moesten kennen»;

4. in het tweede lid, worden de woorden «3° en 4°» vervangen door de woorden «2°, 3° en 4°»;

5. tussen het tweede en derde lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

«Behalve ten aanzien van de dader, de mededader of de medeplichtige van het misdrijf dat de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken heeft opgeleverd, is het in 2° van dit artikel bedoelde misdrijf niet van toepassing op die in artikel 42, 3°, bedoelde zaken die werden verkregen uit de misdrijven waarvan sprake in artikel 206 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, artikel 133 van het Wetboek der successierechten, artikel 66 het Wetboek der zegelrechten, artikel 450 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, artikel 73 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en artikel 207 van het Wetboek van met het zegel gelijkgestelde taksen.»;

6. in het vierde (voorheen derde) lid, worden de woorden «in 1°, 2°, 3° en 4°» vervangen door de woorden «in 1°», worden de woorden «de misdrijven die gedekt worden door deze bepalingen» vervangen door

verte par cette disposition» et les mots «cette confiscation» sont remplacés par les mots «cette peine»;

7. 2 alinéas nouveaux rédigés comme suit sont insérés entre l'alinéa 3 qui devient l'alinéa 4 et l'alinéa 4 qui devient l'alinéa 7:

«les choses visées aux 3° et 4° du présent article constituent l'objet des infractions couvertes par ces dispositions, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, dans le chef de chacun des auteurs, coauteurs ou complices de ces infractions, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que cette peine puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation. Si ces choses ne peuvent être trouvées dans le patrimoine du condamné, le juge procèdera à leur évaluation monétaire et la confiscation portera sur une somme d'argent qui lui sera équivalente. Dans ce cas, le juge pourra toutefois réduire cette somme en vue de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.»

«les choses visées au 2° du présent article constituent l'objet de l'infraction couverte par cette disposition, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, dans le chef de chacun des auteurs, coauteurs ou complices de ces infractions, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que cette peine puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation. Si ces choses ne peuvent être trouvées dans le patrimoine du condamné, le juge procèdera à leur évaluation monétaire et la confiscation portera sur une somme d'argent qui sera proportionnelle à la participation du condamné à l'infraction.»

Art. 3

À l'article 35, § 1er, du Code d'instruction criminelle, modifié par les lois du 14 janvier 1999 et du 24 décembre 2002, les mots «à l'article 42» sont remplacés par les mots «aux articles 42 et 43^{quater}».

29 septembre 2004

Éric MASSIN (PS)
Alain COURTOIS (MR)
Walter MULS (sp.a-spirit)

de woorden «het misdrijf dat gedekt is door deze bepaling» en worden de woorden «deze verbeurdverklaring» vervangen door de woorden «deze straf»;

7. tussen het vierde (voorheen derde) lid en het zevende (voorheen vierde) lid worden twee nieuwe, als volgt geredigeerde leden ingevoegd:

«de in 3° en 4° van dit artikel genoemde zaken zijn het voorwerp van de door deze bepalingen bedoelde misdrijven in de zin van artikel 42, 1°, en worden verbeurd verklaard ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van die misdrijven, ook al heeft de veroordeelde die zaken niet in bezit. Die straf mag evenwel geen schade berokkenen aan de rechten die derden op de voor verbeurdverklaring vatbare goederen kunnen doen gelden. Zo die zaken in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend geldbedrag. In dat geval kan de rechter dat bedrag evenwel verminderen teneinde de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.»;

«de in 2° van dit artikel genoemde zaken zijn het voorwerp van de door deze bepalingen bedoelde misdrijven in de zin van artikel 42, 1°, en worden verbeurd verklaard ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van die misdrijven, ook al heeft de veroordeelde die zaken niet in bezit. Daarbij mag die straf geen schade berokkenen aan de rechten die derden op de voor verbeurdverklaring vatbare goederen kunnen doen gelden. Zo die zaken niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een geldbedrag dat in verhouding staat tot de mate waarin de veroordeelde bij het misdrijf betrokken was.».

Art. 3

In het bij de wetten van 14 januari 1999 en 24 december 2002 gewijzigde artikel 35, § 1, van het Wetboek van strafvordering, worden de woorden «in artikel 42» vervangen door de woorden «in de artikelen 42 et 43^{quater}».

29 september 2004

TEXTE DE BASE**Code pénal****Livre II. Des infractions et de leur répression en particulier****Titre IX. Crimes et délits contre les propriétés****Chapitre II. Des fraudes****Section IV. [Du recèlement et d'autres opérations relatives à des choses tirées d'une infraction]****Art. 505**

[Seront punis d'un emprisonnement de quinze jours à cinq ans et d'une amende de vingt-six [euros] à cent mille [euros] ou d'une de ces peines seulement:

1° ceux qui auront recelé, en tout ou en partie, les choses enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'un crime ou d'un délit;

2° ceux qui auront acheté, reçu en échange ou à titre gratuit, possédé, gardé ou géré des choses visées à l'article 42, 3°, alors qu'ils en connaissaient ou devaient en connaître l'origine;

3° ceux qui auront converti ou transféré des choses visées à l'article 42, 3°, dans le but de dissimuler ou de déguiser leur origine illicite ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la réalisation de l'infraction d'où proviennent ces choses, à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

4° ceux qui auront dissimulé ou déguisé la nature, l'origine, l'emplacement, la disposition, le mouvement ou la propriété des choses visées à l'article 42, 3°, alors qu'ils en connaissaient ou devaient en connaître l'origine.

Les infractions visées aux 3° et 4° du présent article existent même si leur auteur est, le cas échéant, également auteur, coauteur ou complice de l'infraction d'où proviennent les choses visées à l'article 42, 3°.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION**Code pénal****Livre II. Des infractions et de leur répression en particulier****Titre IX. Crimes et délits contre les propriétés****Chapitre II. Des fraudes****Section IV. [Du recèlement et d'autres opérations relatives à des choses tirées d'une infraction]****Art. 505**

[Seront punis d'un emprisonnement de quinze jours à cinq ans et d'une amende de vingt-six [euros] à cent mille [euros] ou d'une de ces peines seulement:

1° ceux qui auront recelé, en tout ou en partie, les choses enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'un crime ou d'un délit;

2° ceux qui auront acheté, reçu en échange ou à titre gratuit, possédé, gardé ou géré des choses visées à l'article 42, 3°, alors qu'ils en connaissaient ou devaient en connaître l'origine;

3° ceux qui auront converti ou transféré des choses visées à l'article 42, 3°, dans le but de dissimuler ou de déguiser leur origine illicite ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la réalisation de l'infraction d'où proviennent ces choses, à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

4° ceux qui auront dissimulé ou déguisé la nature, l'origine, l'emplacement, la disposition, le mouvement ou la propriété des choses visées à l'article 42, 3°, alors qu'ils en connaissaient ou devaient en connaître l'origine.

Les infractions visées aux **2°, 3° et 4°** du présent article existent même si leur auteur est, le cas échéant, également auteur, coauteur ou complice de l'infraction d'où proviennent les choses visées à l'article 42, 3°.

BASISTEKST

Strafwetboek

Boek II. De misdrijven en hun bestraffing in het bijzonder

Titel IX. Misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen

Hoofdstuk II. Bedrog

Afdeling IV. [Heling en andere verrichtingen met betrekking tot zaken die uit een misdrijf voortkomen]

Art. 505

[Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd-duizend [euro] of met een van die straffen alleen worden gestraft:

1° zij die weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen;

2° zij die zaken bedoeld in artikel 42, 3°, hebben gekocht, in ruil of om niet hebben ontvangen, in bezit, bewaring of beheer hebben genomen, ofschoon zij de oorsprong ervan kennen of moesten kennen;

3° zij die de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, omgezet of overdragen hebben met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden;

4° zij die de aard, oorsprong, vindplaats vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken hebben verheeld of verhuld, ofschoon zij de oorsprong ervan kenden of moesten kennen.

De in 3° en 4° beoogde misdrijven blijven bestaan, ook indien ze gepleegd worden door de dader of mededader van, respectievelijk de medeplichtige aan het misdrijf waaruit de zaken bedoeld in artikel 42, 3° voortkomen.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Strafwetboek

Boek II. De misdrijven en hun bestraffing in het bijzonder

Titel IX. Misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen

Hoofdstuk II. Bedrog

Afdeling IV. [Heling en andere verrichtingen met betrekking tot zaken die uit een misdrijf voortkomen]

Art. 505

[Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd-duizend [euro] of met een van die straffen alleen worden gestraft:

1° zij die weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen;

2° zij die zaken bedoeld in artikel 42, 3°, **kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren**¹, ofschoon zij de oorsprong ervan kennen of moesten kennen;

3° zij die de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, **omzetten of overdragen**² met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden;

4° zij die de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken **verhelen of verhullen**³, ofschoon zij de oorsprong ervan kenden of moesten kennen.

De in **2°, 3° en 4°**⁴ beoogde misdrijven blijven bestaan, ook indien ze gepleegd worden door de dader of mededader van, respectievelijk de medeplichtige aan het misdrijf waaruit de zaken bedoeld in artikel 42, 3° voortkomen.

¹ Art. 2

² Art. 2

³ Art. 2

⁴ Art. 2

Les choses visées aux 1°, 2°, 3° et 4° du présent article constituent l'objet des infractions couvertes par ces dispositions, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que cette confiscation puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation.

Sauf à l'égard de l'auteur, du coauteur ou du complice de l'infraction d'où proviennent les choses visées à l'article 42, 3°, l'infraction visée au 2° du présent article n'est pas applicable aux choses visées à l'article 42, 3°, tirées des infractions visées aux articles 206 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, 133 du Code des droits de succession, 66 du Code des droits de timbre, 449 du Code des impôts sur les revenus 1992, 73 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée et 207 du Code des taxes assimilées au timbre¹.

Les choses visées au 1° du présent article constituent l'objet **de l'infraction couverte par cette disposition**, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que **cette peine** puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation.

Les choses visées aux 3° et 4° du présent article constituent l'objet des infractions couvertes par ces dispositions, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, dans le chef de chacun des auteurs, coauteurs ou complices de ces infractions, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que cette peine puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation. Si ces choses ne peuvent être trouvées dans le patrimoine du condamné, le juge procèdera à leur évaluation monétaire et la confiscation portera sur une somme d'argent qui sera équivalente. Dans ce cas, le juge pourra toutefois réduire cette somme en vue de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.

Les choses visées au 2° constituent l'objet de l'infraction couverte par cette disposition, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, dans le chef de chacun des auteurs, coauteurs ou complices de ces infractions, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que cette peine puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation. Si ces choses ne peuvent être trouvées dans le patrimoine du condamné, le juge procèdera à leur évaluation monétaire et la confiscation portera sur une somme d'argent qui sera proportionnelle à la participation du condamné à l'infraction.

¹ Art. 2

De zaken bedoeld in 1°, 2°, 3° en 4° van dit artikel maken het voorwerp uit van de misdrijven die gedekt worden door deze bepalingen, in de zin van artikel 42, 1°, en zij worden verbeurdverklaard, ook indien zij geen eigendom zijn van de veroordeelde, zonder dat deze verbeurdverklaring nochtans de rechten van derden op de goederen die het voorwerp kunnen uitmaken van de verbeurdverklaring, schaadt.

Behalve ten aanzien van de dader, de mededader of de medeplichtige van het misdrijf dat de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken heeft opgeleverd, is het in 2° van dit artikel bedoelde misdrijf niet van toepassing op die in artikel 42, 3°, bedoelde zaken die werden verkregen uit de misdrijven waarvan sprake in artikel 206 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, artikel 133 van het Wetboek der successierechten, artikel 66 het Wetboek der zegelrechten, artikel 450 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, artikel 73 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en artikel 207 van het Wetboek van met het zegel gelijkgestelde taken.⁵

De zaken bedoeld in 1°,⁶ van dit artikel maken het voorwerp uit van **het misdrijf dat gedekt is door deze bepaling**⁷, in de zin van artikel 42, 1°, en zij worden verbeurdverklaard, ook indien zij geen eigendom zijn van de veroordeelde, zonder dat **deze straf**⁸ nochtans de rechten van derden op de goederen die het voorwerp kunnen uitmaken van de verbeurdverklaring, schaadt.

De in 3° en 4° van dit artikel genoemde zaken zijn het voorwerp van de door deze bepalingen bedoelde misdrijven in de zin van artikel 42, 1°, en worden verbeurd verklaard ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van die misdrijven, ook al heeft de veroordeelde die zaken niet in bezit. Die straf mag evenwel geen schade berokkenen aan de rechten die derden op de voor verbeurdverklaring vatbare goederen kunnen doen gelden. Zo die zaken in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend geldbedrag. In dat geval kan de rechter dat bedrag evenwel verminderen teneinde de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.

De in 2° van dit artikel genoemde zaken zijn het voorwerp van de door deze bepalingen bedoelde misdrijven in de zin van artikel 42, 1°, en worden verbeurd verklaard ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van die misdrijven, ook al heeft de veroordeelde die zaken niet in bezit. Daarbij mag die straf geen schade berokkenen aan de rechten die derden op de voor verbeurdverklaring vatbare goederen kunnen doen gelden. Zo die zaken niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, gaat de rechter over tot

⁵ Art. 2

⁶ Art. 2

⁷ Art. 2

⁸ Art. 2

La tentative des délits visés aux 2°, 3° et 4° du présent article sera punie d'un emprisonnement de huit jours à trois ans et d'une amende de vingt-six [euros] à cinquante mille [euros] ou d'une de ces peines seulement.

Les personnes punies en vertu des présentes dispositions pourront, de plus, être condamnées à l'interdiction, conformément à l'article 33.]

Remplacé par l'art. 7 de la L. du 7 avril 1995 (*M.B.*, 10 mai 1995, *Errat.*, *M.B.*, 25 mai 1995) et modifié par l'art. 2 de la L. du 26 juin 2000 (*M.B.*, 29 juillet 2000), en vigueur le 1er janvier 2002 (art. 9).

Modifications antérieures

Remplacé par l'art. 5 de la L. du 17 juillet 1990 (*M.B.*, 15 août 1990), *Errat.*, *M.B.*, 12 mars 1991).

Code d'instruction criminelle

Livre premier. De la police judiciaire et des officiers de police qui l'exercent

Chapitre IV. [Des procureurs du Roi et de leurs substituts]

Section II. [Mode de procéder des procureurs du Roi dans l'exercice de leurs fonctions]

Art. 35

[§ 1er].

[Le procureur du Roi se saisira de tout ce qui paraîtra constituer une des choses visées à l'article 42 du Code pénal et de tout ce qui pourra servir à la manifestation de la vérité; il interpellera l'inculpé de s'expliquer sur les choses saisies qui lui seront représentées; il dressera du tout procès-verbal, qui sera signé par l'inculpé, ou mention sera faite de son refus.]

La tentative des délits visés aux 2°, 3° et 4° du présent article sera punie d'un emprisonnement de huit jours à trois ans et d'une amende de vingt-six [euros] à cinquante mille [euros] ou d'une de ces peines seulement.

Les personnes punies en vertu des présentes dispositions pourront, de plus, être condamnées à l'interdiction, conformément à l'article 33.]

Remplacé par l'art. 7 de la L. du 7 avril 1995 (*M.B.*, 10 mai 1995, *Errat.*, *M.B.*, 25 mai 1995) et modifié par l'art. 2 de la L. du 26 juin 2000 (*M.B.*, 29 juillet 2000), en vigueur le 1er janvier 2002 (art. 9).

Modifications antérieures

Remplacé par l'art. 5 de la L. du 17 juillet 1990 (*M.B.*, 15 août 1990), *Errat.*, *M.B.*, 12 mars 1991).

Code d'instruction criminelle

Livre premier. De la police judiciaire et des officiers de police qui l'exercent

Chapitre IV. [Des procureurs du Roi et de leurs substituts]

Section II. [Mode de procéder des procureurs du Roi dans l'exercice de leurs fonctions]

Art. 35

[§ 1er].

[Le procureur du Roi se saisira de tout ce qui paraîtra constituer une des choses visées **aux articles 42 et 43quater²** du Code pénal et de tout ce qui pourra servir à la manifestation de la vérité; il interpellera l'inculpé de s'expliquer sur les choses saisies qui lui seront représentées; il dressera du tout procès-verbal, qui sera signé par l'inculpé, ou mention sera faite de son refus.]

² Art. 3

Poging tot een van de misdrijven bedoeld in 2°, 3° en 4° van dit artikel wordt bestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met geldboete van zesentwintig [euro] tot vijftigduizend [euro] of met een van die straffen alleen.

De personen die krachtens deze bepalingen worden gestraft, kunnen bovendien veroordeeld worden tot ontzetting, overeenkomstig artikel 33.]

Wetboek van strafvordering

Eerste boek. De gerechtelijke politie en de officieren die ze uitoefenen

Hoofdstuk IV. De procureurs des Konings en hun substituten

Afdeling II. Wijze waarop de procureurs des Konings handelen in de uitoefening van hun ambt

Art. 35

[§ 1].

[De procureur des Konings neemt alles in beslag wat een van de in artikel 42 van het Strafwetboek bedoelde zaken schijnt uit te maken en alles wat dienen kan om de waarheid aan de dag te brengen; hij vraagt de verdachte zich te verklaren omtrent de in beslag genomen voorwerpen, die hem vertoond zullen worden; van een en ander maakt hij een proces-verbaal op, dat ondertekend wordt door de verdachte, of ingeval deze weigert, wordt daarvan melding gemaakt.]

een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een geldbedrag dat in verhouding staat tot de mate waarin de veroordeelde bij het misdrijf betrokken was.⁹

Poging tot een van de misdrijven bedoeld in 2°, 3° en 4° van dit artikel wordt bestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met geldboete van zesentwintig [euro] tot vijftigduizend [euro] of met een van die straffen alleen.

De personen die krachtens deze bepalingen worden gestraft, kunnen bovendien veroordeeld worden tot ontzetting, overeenkomstig artikel 33.]

Wetboek van strafvordering

Eerste boek. De gerechtelijke politie en de officieren die ze uitoefenen

Hoofdstuk IV. De procureurs des Konings en hun substituten

Afdeling II. Wijze waarop de procureurs des Konings handelen in de uitoefening van hun ambt

Art. 35

[§ 1].

[De procureur des Konings neemt alles in beslag wat een van de in **de artikelen 42 en 43^{quater}**¹⁰ van het Strafwetboek bedoelde zaken schijnt uit te maken en alles wat dienen kan om de waarheid aan de dag te brengen; hij vraagt de verdachte zich te verklaren omtrent de in beslag genomen voorwerpen, die hem vertoond zullen worden; van een en ander maakt hij een proces-verbaal op, dat ondertekend wordt door de verdachte, of ingeval deze weigert, wordt daarvan melding gemaakt.]

⁹ Art. 2

¹⁰ Art. 3

[§ 2.

Si les biens visés au paragraphe précédent comprennent des véhicules, ils peuvent, pour autant qu'ils soient propriété du suspect ou de l'inculpé, être mis à la disposition de la police fédérale. La décision de mise à disposition est prise, selon le cas, par le procureur du Roi ou par le procureur fédéral, conformément aux directives du ministre de la Justice prises en exécution des articles 143*bis* et 143*ter* du Code judiciaire. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours. La mise à disposition implique que la police fédérale, à qui il incombe d'utiliser le véhicule en bon père de famille, puisse l'utiliser pour son fonctionnement normal. En cas de restitution, toute moins-value due à l'usage du véhicule donne lieu, après compensation avec l'éventuelle plus-value, à une indemnisation.

Le recours visé à l'article 28*sexies* ne peut être intenté que dans le mois suivant la saisie visée au § 1er. Le requérant ne peut envoyer ni déposer de requête ayant le même objet avant l'expiration d'un délai d'un an, à compter soit du jour de la dernière décision concernant le même objet, soit du jour de l'expiration du délai d'un mois visé ci-dessus.]

[§ 2.

Si les biens visés au paragraphe précédent comprennent des véhicules, ils peuvent, pour autant qu'ils soient propriété du suspect ou de l'inculpé, être mis à la disposition de la police fédérale. La décision de mise à disposition est prise, selon le cas, par le procureur du Roi ou par le procureur fédéral, conformément aux directives du ministre de la Justice prises en exécution des articles 143*bis* et 143*ter* du Code judiciaire. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours. La mise à disposition implique que la police fédérale, à qui il incombe d'utiliser le véhicule en bon père de famille, puisse l'utiliser pour son fonctionnement normal. En cas de restitution, toute moins-value due à l'usage du véhicule donne lieu, après compensation avec l'éventuelle plus-value, à une indemnisation.

Le recours visé à l'article 28*sexies* ne peut être intenté que dans le mois suivant la saisie visée au § 1er. Le requérant ne peut envoyer ni déposer de requête ayant le même objet avant l'expiration d'un délai d'un an, à compter soit du jour de la dernière décision concernant le même objet, soit du jour de l'expiration du délai d'un mois visé ci-dessus.]

[§ 2.

Indien de in de vorige paragraaf bedoelde zaken bestaan uit voertuigen kunnen deze, voor zover zij eigendom zijn van de verdachte of in verdenking gestelde, ter beschikking gesteld worden van de federale politie. De beslissing tot terbeschikkingstelling wordt genomen, naargelang het geval, door de procureur des Konings of de federale procureur, conform de richtlijnen van de Minister van Justitie genomen in uitvoering van de artikelen 143*bis* en 143*ter* van het Gerechtelijk Wetboek. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open. De terbeschikkingstelling houdt in dat de federale politie, die het voertuig als een goed huisvader dient te gebruiken, het kan gebruiken voor haar normale werking. In geval van teruggave, geeft elke minwaarde ingevolge gebruik van het voertuig, na compensatie met de eventuele meerwaarde, aanleiding tot vergoeding.

Het rechtsmiddel als bedoeld in artikel 28*sexies* kan slechts worden ingesteld binnen een maand vanaf de inbeslagneming als bedoeld in § 1. De verzoeker mag geen verzoekschrift met hetzelfde voorwerp toezenden of neerleggen vooraleer een termijn van een jaar is verstreken te rekenen vanaf, hetzij de dag van de laatste beslissing die betrekking heeft op hetzelfde voorwerp, hetzij de dag van het verstrijken van de hoger bedoelde termijn van een maand.]

[§ 2.

Indien de in de vorige paragraaf bedoelde zaken bestaan uit voertuigen kunnen deze, voor zover zij eigendom zijn van de verdachte of in verdenking gestelde, ter beschikking gesteld worden van de federale politie. De beslissing tot terbeschikkingstelling wordt genomen, naargelang het geval, door de procureur des Konings of de federale procureur, conform de richtlijnen van de Minister van Justitie genomen in uitvoering van de artikelen 143*bis* en 143*ter* van het Gerechtelijk Wetboek. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open. De terbeschikkingstelling houdt in dat de federale politie, die het voertuig als een goed huisvader dient te gebruiken, het kan gebruiken voor haar normale werking. In geval van teruggave, geeft elke minwaarde ingevolge gebruik van het voertuig, na compensatie met de eventuele meerwaarde, aanleiding tot vergoeding.

Het rechtsmiddel als bedoeld in artikel 28*sexies* kan slechts worden ingesteld binnen een maand vanaf de inbeslagneming als bedoeld in § 1. De verzoeker mag geen verzoekschrift met hetzelfde voorwerp toezenden of neerleggen vooraleer een termijn van een jaar is verstreken te rekenen vanaf, hetzij de dag van de laatste beslissing die betrekking heeft op hetzelfde voorwerp, hetzij de dag van het verstrijken van de hoger bedoelde termijn van een maand.]